

14 Σεπτεμβρίου, 1992

{ΠΙΚΗΣ, Διοτής}

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΩΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ
ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 421/91 & 450/91).

-
- Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Πανεπιστήμιο Κύπρου —
Διορισμοί — Ο περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό
Προσωπικό) Κανονισμοί, 1990 (Κ.Δ.Π. 162/90) — Καν. 8(2) —
Καθιστά την εξέταση των υποψηφίων σε συνέντευξη προϋπόθεση 5
για οποιοδήποτε διορισμό — Η συνέντευξη απαραίτητο στοιχείο
κρίσεως.
- Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Πανεπιστήμιο Κύπρου —
Διορισμοί — Προσόντα — Η διερεύνηση των προσόντων των 10
υποψηφίων για να διαπιστωθεί η εγκυρότητα της υποψηφιότητάς
τους συνιστά ευθύνη του διορίζοντος σώματος.
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος —
Προσβαλλόμενες πράξεις — Προπαρασκευαστική — Ακυρότητα 15
προπαρασκευαστικής πράξης αλλοιώνει το βάθος της τελικής
διαδικασίας και καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη άκυρη.
- Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Πανεπιστήμιο Κύπρου — Ο περί
Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμος, 1989 (Ν. 144/89) — Άρθρο 33(2) 20
— Συμμετοχή στη Διοικούσα Επιτροπή εκπροσώπου της
ΟΥΝΕΣΚΟ ως συμβούλου/παρατηρητή — Το ρήμα "συμμετέχει "
καθιστά την παρουσία του απαραίτητη και ισοδύναμη με των
υπολοίπων μελών — Γνωστοποίηση των συνεδριάσεων απαιτείται
και προς αυτόν κατά τις γενικές αρχές περί συλλογικών οργάνων
— Διάφορη ερμηνεία από την Κυριακίδης και Άλλοι v. 25

Δημοκρατίας.

Διοικητικό Όργανο — Συλλογικά όργανα — Κακή συγκρότηση —
 Άκυρες αποφάσεις — Απαρτία: λογική προειδοποίηση στα μέλη
 5 και συμμετοχή του ημίσεος συν ένα των μελών.

Με τις συναφείς προσφυγές προσβλήθηκε η απόφαση περί
 10 πληρώσεως της θέσης Προϊσταμένου Οικονομικών Υπηρεσιών και
 Προσωπικού του Πανεπιστημίου Κύπρου, με διαφορετικούς όμως
 προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
 αποφάσισε ότι:

- 15 1. Ο Καν. 8(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό
 Προσωπικό) Κανονισμών, 1990 (Κ.Δ.Π. 162/90), καθιστά
 την εξέταση των υποψηφίων σε συνέντευξη προϋπόθεση για
 το διορισμό οποιουδήποτε αιτητή, καθιστώντας έτσι τη
 20 συνέντευξη ως απαραίτητο στοιχείο κρίσεως για την
 επιλογή του διοριζόμενου υποψηφίου.
- 25 2. Η διερεύνηση των προσόντων των υποψηφίων, για να
 διαπιστωθεί η εγκυρότητα της υποψηφιότητάς τους (κατοχή
 των προβλεπόμενων προσόντων), συνιστά ευθύνη του
 διορίζοντος σώματος. Η έρευνα στην προκείμενη
 περίπτωση υπήρξε ατελής, οπότε δικαιολογείται η
 30 ακύρωση της απόφασης για τον αποκλεισμό του αιτητή της
 450/91. Ο παραμερισμός της ακροσφαλούς
 προπαρασκευαστικής πράξης αλλοιώνει το βάθος της
 τελικής διαδικασίας, και καθιστά την προσβαλλόμενη
 πράξη άκυρη.
- 35 3. Το Άρθρο 33(2) του περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμου,
 1989 (Ν. 144/89), προβλέπει τη συμμετοχή, υπό
 συμβουλευτική ιδιότητα, εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ ως
 συμβούλου/παρατηρητή. Η ρηματική διατύπωση για την
 αναγκαιότητα της συμμετοχής του, "συμμετέχει", καθιστά
 40 την παρουσία του στοιχείο απαραίτητο για τη συγκρότηση
 της Επιτροπής και εξισώνει τη συμμετοχή του, για τους
 σκοπούς συγκρότησης του σώματος, με εκείνη των μελών
 του. Η γνωστοποίηση των συνεδριάσεων συλλογικού
 οργάνου, στα μέλη, αποτελεί απαρέγκλιτη υποχρέωση,
 παρέκκλιση από την οποία καθιστά τη συγκρότησή του
 πλημμελή. Η υποχρέωση για γνωστοποίηση επεκτείνεται

και στα μέλη που συμμετέχουν υπό συμβουλευτική ιδιότητα.

4. Στην απόφαση *Κυριακίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1203, κρίθηκε ότι το Άρθρο 33(2) είναι 5
 δυνητικό και ότι δεν επιβάλλει την παρουσία στις
 συνεδριάσεις του σώματος του αντιπροσώπου της
 ΟΥΝΕΣΚΟ, ούτε αντίστοιχη υποχρέωση για
 γνωστοποίηση των συνεδριών του σ' αυτόν. Παρά τη
 νομολογιακή σημασία που ενέχουν οι αποφάσεις του 10
 Ανωτάτου Δικαστηρίου παράλληλης δικαιοδοσίας, δεν
 μπορεί να ακολουθηθεί η ερμηνεία που αποδόθηκε στην πιο
 πάνω απόφαση στις διατάξεις του Άρθρου 33(2), γιατί
 κρίνεται εσφαλμένη. Όχι μόνο το γράμμα επιβάλλει ρητά
 τη συμμετοχή του αντιπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ, αλλά και 15
 το πνεύμα του νόμου κατατείνει προς την ίδια κατεύθυνση,
 ενόψει της σημασίας της συμβολής που μπορεί να παρέχει
 για την άρτια στελέχωση των υπηρεσιών του
 Πανεπιστημίου. 20
5. Η κακή συγκρότηση συλλογικού οργάνου, όπως είναι η
 Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου της
 Κύπρου, καθιστά τις αποφάσεις του έκνομες και τις
 αποστερεί δικαίικου ερείσματος. Συλλογικό όργανο
 συγκροτείται σε απαρτία αφού δοθεί λογική προειδοποίηση 25
 στα μέλη του για τη σύνοδο του σώματος, εφόσον
 συμμετέχει το ήμισυ συν ένα των μελών του. Κατά τον
 κρίσιμο χρόνο, η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή
 απαρτιζόταν από επτά μόνο μέλη που ήταν το ελάχιστο της
 δύναμής της, βάσει του Άρθρου 33(1) που καθορίζει ότι 30
 η Επιτροπή αποτελείται από επτά έως ένδεκα μέλη. Η
 επιλογή της αριθμητικής δύναμης του σώματος επαφίεται
 στην αρμόδια εκτελεστική Αρχή.
- Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.* 35

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Hadjeftychiou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 921· 40

Υπόθεση 1212/63 - Ευρετήριο Νομολογίας Συμβουλίου της
 Επικρατείας 1961-1970, Τόμος 2, 6.60, παρ. 329·

Κυριακίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1203·

P.I.K. και Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλων (1991) 3 Α.Α.Δ. 159

Καλαφάτης ν. Α.Η.Κ. (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 935

5 *Παναγιώτου ν. Υπουργού Παιδείας και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 270*

Νικολάου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1991) 4 (B) Α.Α.Δ. 1684

10 *C.T.O. ν. Pitsillides (1988) 3(C) C.L.R. 2154*

Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σ.109.

15 Προσφυγές.

Προσφυγές κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, για την πλήρωση της θέσης του Προϊσταμένου Οικονομικών Υπηρεσιών και Προσωπικού του Πανεπιστημίου της Κύπρου από το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί των αιτητών.

Κ. Ευσταθίου, για την αιτήτρια στην 421/91.

25 *Α. Παντελίδης, για τον αιτητή στην 450/91.*

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους καθ' ων η αίτηση.

30 *Μ. Κυπριανού, για το ενδιαφερόμενο μέρος.*

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι δύο προσφυγές έχουν κοινό αντικείμενο, την αναθεώρηση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση για την πλήρωση της θέσης του Προϊσταμένου Οικονομικών Υπηρεσιών και Προσωπικού του Πανεπιστημίου της Κύπρου. Λόγω του κοινού στόχου που θέτουν οι δύο προσφυγές, διατάχθηκε η συνεκδίκασή τους, δηλαδή η παράλληλη εξέτασή τους.

40 Δεν είναι επάλληλοι οι λόγοι για τους οποίους επιδιώκεται η ακύρωση της επίδικης απόφασης στην κάθε προσφυγή.

Ο βασικός λόγος για τον οποίο ο αιτητής στην Προσφυγή 450/91 εξαιτείται την ακύρωση της διοικητικής απόφασης, αναφέρεται στην προπαρασκευαστική πράξη αποκλεισμού του λόγω μη κατοχής των απαιτούμενων προσόντων, και στην εγκυρότητα της συγκρότησης του συλλογικού οργάνου που έλαβε την απόφαση, ενώ ο εξέχων λόγος για τον οποίο επιζητείται η ακύρωση από την αιτήτρια στην Προσφυγή 421/91, αφορά τα συγκριτικά προσόντα και αξία της ίδιας και του ενδιαφερόμενου μέρους, μεταξύ των οποίων περιορίστηκε η επιλογή στο τελικό στάδιο.

Στην προκήρυξη της θέσης ανταποκρίθηκαν 18 υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων οι δύο αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος. Μετά την αξιολόγηση των υποβληθέντων αιτήσεων, και με αποκλειστικό έρεισμα, όπως συνάγεται, το περιεχόμενό τους, η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου έκρινε ότι μόνο τρεις από τους υποψηφίους κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα - η αιτήτρια Στεφάνου, το ενδιαφερόμενο μέρος, και τρίτο πρόσωπο το οποίο αποσύρθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο. Οι υπόλοιποι 15 αιτητές αποκλείστηκαν, αφού κρίθηκε ότι δεν κατείχαν ένα ή περισσότερα από τα προσδιοριζόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα για διορισμό. Ο συγκεκριμένος λόγος για τον οποίο αποκλείστηκε ο αιτητής Χατζηχάνας συνάγεται από τα πρακτικά των συνεδριών της Επιτροπής στις 18/12/90 και 19/12/90. Παρόλο που το κείμενο των πρακτικών είναι νεφελώδες ως προς τα αποφασισθέντα, διαφαίνεται ότι ο αιτητής στην Προσφυγή 450/91 αποκλείστηκε επειδή κρίθηκε ότι δεν κατείχε το προσόν της "ευρείας οργανωτικής και διοικητικής πείρας και ικανότητας." Ο λόγος για τον οποίο το σκεπτικό της απόφασης χαρακτηρίζεται ως ασαφές, έγκειται στο γεγονός ότι, ενώ στο πρώτο σκέλος αφήνεται η εντύπωση ότι η πείρα του αιτητή ήταν συγκριτικά υποδεέστερη από εκείνη των τριών υποψηφίων που περιλήφθηκαν στον τελικό κατάλογο, στο δεύτερο σκέλος αναφέρεται ότι οι αποκλεισθέντες υποψήφιοι "... δεν μπορούσαν να επιλεγούν για την θέση επειδή η πείρα τους είναι περιορισμένη." Η φράση "δεν μπορούσαν να επιλεγούν" υποδηλώνει ότι ο διορισμός δεν ήταν εφικτός επειδή δεν κατείχαν την απαιτούμενη από το

σχέδιο υπηρεσίας πείρα.

- Ο Καν. 8(2), των περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό Προσωπικό) Κανονισμών, 1990 (Κ.Δ.Π. 162/90), καθιστά την εξέταση των υποψηφίων, σε συνέντευξη, προϋπόθεση για το διορισμό οποιουδήποτε αιτητή, καθιστώντας έτσι τη συνέντευξη ως απαραίτητο στοιχείο κρίσεως για την επιλογή του διοριζόμενου υποψηφίου. Αν ο αιτητής Χατζηχάνας κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό, θα ήταν αυθαίρετος ο αποκλεισμός του χωρίς περαιτέρω διερεύνηση των προσόντων και κρίση των ικανοτήτων του μέσω συνεντεύξεως.
- 5
- 10
- 15   Τα μόνα στοιχεία που οι καθ' ων η αίτηση είχαν ενώπιόν τους για την πείρα του αιτητή ήταν εκείνα που περιέχονται στην αίτησή του. Αυτά συνίσταντο στην περιγραφή των θέσεων τις οποίες κατείχε στη Δημόσια Υπηρεσία. Κατά τον κρίσιμο χρόνο, ο αιτητής υπηρετούσε ως Γεωργικός Λειτουργός Α' Τάξης. Σε κανένα μέρος της αίτησης δεν απαιτείται ο λεπτομερής προσδιορισμός της πείρας των αιτητών σε οργανωτικά και διοικητικά θέματα. Τα στοιχεία τα οποία είχε ενώπιόν της η Διοικούσα Επιτροπή, δεν ήταν αφεαυτών καθοριστικά για την πείρα του αιτητή σε οργανωτικά και διοικητικά θέματα, ή την έκταση και το επίπεδο των γνώσεων σ' αυτό τον τομέα. Η διερεύνηση των προσόντων των υποψηφίων, για να διαπιστωθεί η εγκυρότητα της υποψηφιότητάς τους (κατοχή των προβλεπόμενων προσόντων), συνιστά ευθύνη του διορίζοντος σώματος. Η έρευνα στην προκείμενη περίπτωση υπήρξε ατελής, οπότεν δικαιολογείται η ακύρωση της απόφασης για τον αποκλεισμό του αιτητή Χατζηχάνας. Ο παραμερισμός της ακροσφαλούς προπαρασκευαστικής πράξης αλλοιώνει το βάθος της τελικής διαδικασίας και καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη άκυρη.
- 20
- 25
- 30
- 35

Και ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αιτητής Χατζηχάνας για την ακύρωση της πράξης, είναι βάσιμος και επηρεάζει εξίσου την έκβαση της προαγωγής της αιτήτριας Στεφάνου. Ο λόγος αυτός έγκειται στην κακή συγκρότηση του σώματος το οποίο έλαβε την εκκαλούμενη απόφαση. Η σύνθεση του σώματος ήταν κακή λόγω

40

παράλειψης γνωστοποίησης των συνεδριών της Διοικούσας Επιτροπής, στις οποίες λήφθηκε η επίδικη απόφαση, στον αντιπρόσωπο της ΟΥΝΕΣΚΟ, και, κατ' επέκταση, τον αποκλεισμό του συμβούλου από τις συνεδρίες του σώματος. Το άρθρο 33(2) του περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμου, 1989 (Ν 144/89), προβλέπει τη συμμετοχή υπό συμβουλευτική ιδιότητα, εκπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ ως συμβούλου/παρατηρητή. Η ρηματική διατύπωση για την αναγκαιότητα της συμμετοχής του, "συμμετέχει", καθιστά την παρουσία του στοιχείο απαραίτητο για τη συγκρότηση της Επιτροπής, και εξισώνει τη συμμετοχή του, για τους σκοπούς συγκρότησης του σώματος, με εκείνη των μελών του. Η γνωστοποίηση των συνεδριάσεων συλλογικού οργάνου στα μέλη, αποτελεί απαρέγκλιτη υποχρέωση, παρέκκλιση από την οποία καθιστά τη συγκρότησή του πλημμελή. Η υποχρέωση για γνωστοποίηση επεκτείνεται και στα μέλη που συμμετέχουν υπό συμβουλευτική ιδιότητα. [βλ. *Hadjeftychiou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 921, και Υπόθεση 1212/63 - Ευρετήριο Νομολογίας Συμβουλίου της Επικρατείας 1961-1970, Τόμος 2, σ. 60, παρ. 329].

Προκύπτει από τα στοιχεία τα οποία έχουν κατατεθεί (τηλέτυπα), ως προς τη γνωστοποίηση των επίμαχων συνεδριάσεων του σώματος, ότι αποστάληκαν συνολικά επτά ειδοποιήσεις που απευθύνθηκαν και παραλήφθηκαν, όπως τεκμηριώνεται, από τα επτά μέλη της Επιτροπής. Είναι πρόδηλο ότι το τηλετύπο, που αποστάληκε σε κωδικό αριθμό, αφορούσε το έβδομο μέλος της Επιτροπής, το οποίο παρέστη κατά τις συνεδρίες του σώματος.

Είμαι ενήμερος της απόφασης στην *Κυριακίδη και Άλλων v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1203, όπου κρίθηκε ότι το άρθρο 33(2) είναι δυνητικό και ότι δεν επιβάλλει την παρουσία στις συνεδριάσεις του σώματος του αντιπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ, ούτε αντίστοιχη υποχρέωση για γνωστοποίηση των συνεδριών του σ' αυτόν. Παρά τη νομολογιακή σημασία που ενέχουν οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου παράλληλης δικαιοδοσίας, κρίνω ότι δε μπορώ να ακολουθήσω την ερμηνεία που αποδόθηκε στην πιο πάνω απόφαση στις διατάξεις του άρθρου 33(2), γιατί την κρίνω εσφαλμένη.

5 Όχι μόνο το γράμμα επιβάλλει ρητά τη συμμετοχή του αντιπροσώπου της ΟΥΝΕΣΚΟ, αλλά και το πνεύμα του νόμου κατατείνει προς την ίδια κατεύθυνση, ενόψει της σημασίας της συμβολής που μπορεί να παρέχει για την άρτια στελέχωση των υπηρεσιών του Πανεπιστημίου.

10 Η κακή συγκρότηση συλλογικού οργάνου, όπως είναι η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου της Κύπρου, καθιστά τις αποφάσεις του έκνομες και τις
 15 αποστερεί δικαιοκώ ερείσματος [βλ. *P.I.K. και Άλλοι ν. Καραγιώργη κ.α.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159, *Καλαφάτης ν. Α.Η.Κ.* (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 935, *Παναγιώτου ν. Υπουργού Παιδείας και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 270, και *Νικολάου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1991) 4
 15 (B) Α.Α.Δ. 1684].

20 Ο άλλος ισχυρισμός του αιτητή Χατζηχάννα, ότι η συγκρότηση του σώματος ήταν κακή γιατί μετείχαν μόνο πέντε από τα επτά μέλη του, δεν ευσταθεί. Συλλογικό
 25 όργανο συγκροτείται σε απαρτία αφού δοθεί λογική προειδοποίηση στα μέλη του για τη σύνοδο του σώματος, εφόσον συμμετέχει το ήμισυ συν ένα των μελών του [βλ. *C.T.O. v. Pitsillides* (1988) 3(C) C.L.R. 2154. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σ.
 25 109. Δαγτόγλου "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο Α' 1977, σσ. 216-217. Παπαχατζή "Σύστημα Του Ισχύοντος Στην Ελλάδα Διοικητικού Δικαίου, 1976, 5η Έκδοση, σ. 174]. Κατά τον κρίσιμο χρόνο, η Προσωρινή Διοικούσα
 30 Επιτροπή απαρτιζόταν από επτά μόνο μέλη, που ήταν το ελάχιστο της δύναμής της, βάσει του άρθρου 33(1) που καθορίζει ότι η Επιτροπή αποτελείται από επτά έως
 ένδεκα μέλη. Η επιλογή της αριθμητικής δύναμης του σώματος επαφίεται στην αρμόδια εκτελεστική Αρχή.

35 Ενόψει των διαπιστώσεων στις οποίες έχουμε αχθεί δε θα διερευνήσουμε τους λόγους ουσίας που έχουν υποβληθεί από την αιτήτρια στην Προσφυγή 421/91 αναφορικά με την αξία των διεκδικήσεών της για
 40 διορισμό, σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο μέρος.

Ενόψει των ανωτέρω, και οι δυο προσφυγές γίνονται αποδεκτές.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

5

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.